

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਸ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਬੜ ਚੈਪਲ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ। -

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ: 226-ਡੀ.

ਰਬੜ/ਲਈ (1947 ਦਾ XXIV) ਰਬੜ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਸੋਧ- 1964 ment) ਕਲਾ (1960 ਦਾ XXI)—
SI 12—

ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ—ਸੰਵਿਧਾਨ

ਅਪ੍ਰੈਲ, 29 ਨੂੰ

ਭਾਰਤ ਦਾ (1950)— ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਸੂਚੀ 1 ਇੰਦਰਾਜ਼ 48—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਬੜ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1960 ਦੇ ਰਬੜ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 21 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਬੜ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਬੜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਬੜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਰਬੜ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣੀ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਲਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਨਿਰਮਾਤਾ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 84 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਹਰਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਮੰਡਮਸ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰ, ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਣਗੇ, ਆਦਿ, ਆਦਿ।

ਜੇ.ਪੀ.ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ।

ਐਸ ਐਨ ਸ਼ੰਕਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.—ਮੈਸਰਸ ਰਬੜਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਚੱਪਲ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਤ 9 ਹੋਰ] ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਸ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਸਰਸ ਰਬੜ ਚੱਪਲ ਮੈਨੂ ਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਬਾਗ, ਰੋਹਤਕ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਘ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇ। ਭਾਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਰੈਸ . ਪੈਡੋਟ, 1960 ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰਬੜ ਐਕਟ, 1947, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਆਰ. 1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਰਬੜ ਦੀ ਚੱਪਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਿਤ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਬੜ ਦੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ "ਰਬੜ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ" ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਚੱਪਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰਬੜ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 15 ਤੋਂ 20 ਫੀਸਦੀ ਰਬੜ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਰਬੜ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ^{ਆਰ} ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ:

“(1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੈੱਸ ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਆਬਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। . ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦਰ 'ਤੇ ਰਬੜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ

50 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਰਬੜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

“(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਗਰਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

MZs* ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲੂਟਸ ਦੇ ਨਾਲ। ਰਬੜ . • ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ' ਤੇ ਰਬੜ-ਚੈਪਲ ਟੀ^ਅਨੁ- ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(3) ਮਾਲਕ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨਿਰਮਾਤਾ- • -। _ ਟਿਊਰਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ; . . . ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਊਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ . • • Ibe ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ, ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) * * *

(5) * <• *

(6) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇ (ਜੇ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ) ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਏ ਗਏ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਸੰਸਦ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ " ਰਬੜ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ"। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ, 'ਬੋਰਡ' ਦਾ ਮਤਲਬ "ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਰਬੜ ਬੋਰਡ" ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) 'ਨਿਰਮਾਤਾ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਚੇਅਰ ਮੈਨ, ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮੈਂਬਰ, ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਠ ਮੈਂਬਰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ। repre ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਰਬੜ ਉਤਪਾਦਨ।

ਬੋਰਡ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਰਬੜ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ, ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ, 1 ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ।

ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ, 21 ਦੇ 1960 ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ "ਜਿਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਰਬੜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1960 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 21 ਨੇ ਉਸ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸੋਧ ਅਤਿ-ਅਨੁਕੂਲ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਬੜ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1960 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਰਬੜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ 28 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਕੋਟਾਯਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਆਰ. 1) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਬੜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ, ਡੀਲਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ " 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਤੋਂ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਬੜ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ 30 ਐੱਨ.ਪੀ. ਦਾ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਕੱਲੇ ਕ੍ਰੋਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਦੋਹਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਅਤੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ 28 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਰਬੜ ਦੇ ਸਟਾਕ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਐਮ. ਸਾਰੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਰਬੜ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਛੇ-ਮਾਸਿਕ ਮਿਆਦਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ. 2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ "ਚੱਪਲ" ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਈਡੀ ਦੀ ਅਸਫਲ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ VII ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿਚਲੀ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 84 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:-*

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇਤੰਬਾਕੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਸਿਰਫ 3 ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਰਬੜ ਦੇ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰਬੜ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰੋਕ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹਨ।

ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਏ ਗਏ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਰਬੜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ 1960 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ। 1947, ਸਿਰਫ ਸੈੱਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਕ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਉਤਪਾਦਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੋਧ ਨੇ ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ-

ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੋਧ -»- ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਬੜ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 58,000 ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 500 ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਕੋਲ 50 ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਬੜ ਹਨ।

ਹਰ ਇੱਕ ਏਕੜ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 7,500 ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਕੋਲ 5 ਏਕੜ ਤੋਂ 50 ਏਕੜ ਤੱਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ 50,000 ਉਤਪਾਦਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਧਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੋਲ 5 ਏਕੜ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ

ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ "ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਉਤਪਾਦਕਾਂ" ਤੋਂ ਸੈੱਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਹੈ *, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਰਬੜ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 700 ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤੋਂ ਰਬੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤੋਂ ਸੈੱਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਘੱਟ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬ- *^ ਡੈਂਟਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਰਬੜ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਸੈੱਸ ਦਾ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤੋਂ ਰਬੜ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੈੱਸ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਭਾਵ, ਉਤਪਾਦਕ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈੱਸ ਤੱਤ ਨੂੰ ਰਬੜ ਦੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈੱਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

/ ਮਿਸਟਰ ਚੈਟਰਜੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ, ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਏ. ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਆਫ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਟ i ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੈਪੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲੁਬਰੀਕੈਂਟਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਟ ਐਂਡ ਲੁਬਰੀਕੈਂਟਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938 (1), ਚੀਫ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ-

ਸ਼ੁਮਸ਼ੂ* " • ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈੱਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਬਕਾਰੀ- V

ral ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਉੱਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ]

ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ . ਦੇ ਪੜਾਅ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ।"

ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ⁴ ਵਿਨਸ਼ੀਅਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਨੇ ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ਜ਼ ਐਂਡ ਬੇਰਰ ਸੇਲਜ਼ ਆਫ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਿਟ ਐਂਡ ਲੁਬਰੀਕੈਂਟਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗਵਾਇਰ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ।⁴ ਮੈਨੂੰ - ਫੈਕਟਰਰ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਬੜ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਇਕੱਲੇ ਰਬੜ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਚੱਪਾਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਕ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਰਬੜ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਉਤਪਾਦ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਾਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। 'ਨਿਰਮਾਤਾ' ਦੀ ਨਕਲੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਬੜ ਐਕਟ ~*~ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਰਬੜ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਚੱਪਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਰਬੜ .

ਮਿਸਟਰ ਚੈਟਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਵੀ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੋਡਟ ਪੇਡੰਨਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗਵਾਇਰ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ --, ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ, ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ

. fl) AXIL 1939 FC 1.

' (2) ਏਆਈਆਰ 1942 ਐਫਸੀ 33.

ਕਈ ਵਾਰ ਦੁੱਗਣਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਰ ਦਾਤਾ ਜੋ ਸੇਲ
 ਟੈਕਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਵੀ ਹੈ , .f ac tures
 , ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੀ
 ਹੈ

ਐਸਪੀ . ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ; ਪਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

. ਕਾਨੂੰਨ. ਦੇ ਟੈਕਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਰਥਿਕ ਹਨ- The, ਦੇ ਵੱਖੋ-
 ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਇਮਪੋਸਟਸ। ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ

^ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਸ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ
 ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਹਾਦਰ ਜੇ-

ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ, ਖਾਧਾ, ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਕਰੀ
 ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
 ਹੈ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਬੇਸ਼ੱਕ ਆਪਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ
 ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ
 ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦਾ
 ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਆਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ
 ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,

ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
 ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ
 ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ

ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਬੜ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣਾ
 ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
 ਸਾਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

ਤੀਸਰਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ
 ਇਨ ਕੌਂਸਲ, ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਂਤ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਗਵਰਨਰ-
 ਜਨਰਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਹੋਰ ਕੁਝ
 ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ "ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ" ਹੈ ,
 ਲਾਰਡ ਸਾਈਮੰਡਜ਼, ਦੀ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਬੋਰਡ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ - ਪੰਨਾ 101 'ਤੇ :-

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ
 ਉਤਪਾਦਕ 'ਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਹੈ।
 ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ...

(3) ਏਆਈਆਰ, 1945 ਪੀਸੀ 98.

ਬੋਡੂ ਪੇਡਨਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ^
 ਦੋ ਟੈਕਸ, ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ^ ਉਸਦੇ ਮਾਲ ਦੇ
 ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੂਜਾ ਉਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉੱਤੇ, ਹੋ
 ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬਾਹਰ, ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ -
 ਗੋਦ ਵਿੱਚ. ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਵੱਖਰੇ
 ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਓਵਰਲੈਪ ਕਰਦੇ
 ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ,
 ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ
 ਲਗਾਉਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂ ਪਹਿਲੀ
 ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ
 ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੈ; ਇਹ ^ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਜੋ
 ਖੁਦ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। . . . ਇਸ ਲਈ * ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਪੱਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫੈਡਰਲ
 ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਉੱਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ
 ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-

ਉਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
 ਜਦੋਂ ਉਤਪਾਦ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ
 ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਤਿਕੜੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ
 ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ
 ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਥੋਪ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ
 ਫੈਡਰਲ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ. ਉਹ ਉੱਚ ਲੇਖਕ!- ^~ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
 ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਸਲ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਅਤੇ
 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ
 ਉਤਪਾਦਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ 'ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 ਹੁਣ ਰਬੜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਬੜ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ
 ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟ ਅਤੇ
 ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ
 ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਰਬੜ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ
 ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤੋਂ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ
 ਲਿਆ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਨਿਰਮਾਤਾ' ਦੀ "" ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,
 ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ VII ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 84 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਹਰਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਚੱਪਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

y

ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ

ਆਰ.ਸੀ. ਜੇਲ ਪਾਰਸੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਆਈ, ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿਸਿਓ ਅਤੇ ਬੋਰਰ ਸੇਲਜ਼ ਆਫ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਟ ਐਂਡ ਲੁਬਰੀਕੈਂਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938 (1), ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫੇ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਵੀ ਇਹ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਨਾ 1287 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ। ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਤਪਾਦਿਤ, ਜਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਿੱਧੇ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਅੰਤਮ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਸਦਾ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖਪਤਕਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। . . ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੁਕਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ^ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ

ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਸਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਜ਼ਲ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।¹

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਨੇ ਠੀਕ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ-* ਕੈਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਦਲਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

